

ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ ΕΛΛΑΔΑΣ

«Εθάρρει δε και τα παιδάκια κατά τας οδούς εκ των διδασκαλείων επανάγοντα κατά πρόσωπον αυτούς προδότας αποκαλείν».

Πολύβιος (για τους γραικύλους που υπηρετούσαν εκούσια τους Ρωμαίους, το 168 π.Χ. στην Αχαΐα)

«Και έπαιοναν ρίσκο ακόμη και τα μικρά παιδιά καθώς σχολούσαν μέσα στους δρόμους καταπρόσωπα να τους αποκαλούν προδότες»

MΑΡΤΙΟΣ 2012

A.S.K.E.

Η εφιαλτική σημερινή κατάσταση

Ο φετινός εορτασμός της απελευθέρωσης της Ελλάδας φανέρωσε το σημερινό δράμα των Ελλήνων. Όλος ο εσμός των καταπίπτων μνημονιακών, παλαιών και νέων, των σύγχρονων γραικύλων, που θεωρούν ευλογία ή ανάγκη την υποδούλωσή μας στο τρικέρατο δυτικό τέρας, απομονωμένοι από τις στρατιές απρόθυμων πραιτωριανών, έντρομοι ψέλιζαν ύμνους στην... ελευθερία και στην ομόνοια! Οι ξεδιάντροποι.

Από τη μια μεριά οι εκπρόσωποι των λυμεώνων της χώρας και των ξένων ληστών, που ονειρεύονται την ολοκληρωτική κατάκτηση και καταστροφή των Ελλήνων, κι από την άλλη το 95% των πολιτών, που αντιμετωπίζουν το φάσμα της πείνας, της δήμευσης ό-

σων με κόπους απόκτησαν, της ανεργίας, ανυπεράσπιστοι απέναντι στην αρρώστια και, τώρα, στους ληστές και μέσα στα σπίτια τους, με παιδεία υπό διωγμό και με πενόμενους τους λειτουργούς της, με την ανθρώπινη αξιοπρέπεια σε απόγνωση.

Στη μέση βρίσκονται τα επαισχυντα μεγάλα ΜΜΕ, που αγωνίζονται να μας πείσουν ότι τα συμφέροντα των αφεντικών τους, του 5% των «Ελλήνων» απατεώνων και των ξένων πατρόνων τους, είναι και δικά μας(!), ότι η απελευθέρωση της χώρας από την Ε.Ε. και το γερμανικό ευρώ της θα είναι καταστροφή για μας κι ότι η δουλεία είναι η αναγκαία θεία ευλογία!!

Έχει αρχίσει, όμως, η Ανάδραση

Αχνοφαίνεται όμως το φως της ελπίδας, όχι αυτό στο λεγόμενο «βάθος του τούνελ» των απατεώνων, αλλά αυτό από τα δίκτυα αλληλεγγύης στους Δήμους και τις Εκκλησίες, από τις πρωτοβουλίες για προμήθεια τροφίμων προς όφελος παραγωγών και καταναλωτών, από την ανέλεγκτη, θετικά και αρνητικά, πληροφόρηση μέσω των νεανικών ηλεκτρονικών δικτύων, από την ογκούμενη πολιτική αντίδραση στην κατευθυνόμενη Πολιτική.

Αυτή η αντίδραση ελπίζουμε, και πρέπει να είναι, κατ' αρχήν, ειρηνική και δημοκρατική. Ακούγονται πολλά από πολλούς κατά της τωρινής Δημοκρατίας μας και εύλογα, όπως και από λίγους κατά της αντιπροσωπευτικής Δημοκρατίας, ύποπτα όμως. **Η Δημοκρατία είναι κατάκτηση αγώνων λαϊκών, αιώνων. Η ισχύς και**

η εμβάθυνσή της είναι το ζητούμενο και όχι η αποδυνάμωση και η κατάργησή της.

Οι επερχόμενες εκλογές δε θα φέρουν, βέβαια, καμιά ουσιαστική λύση. Θα είναι όμως ένα βήμα προς τη μελλοντική λύση, προς το ξεκαθάρισμα των απατεώνων της πολιτικής, προς τη δημιουργία ή ανάδειξη νέων σχημάτων, προς μια πιο καθαρή αντιπροσωπευση, με όρους και όρια. Τώρα, ίσως, θα εκφραστεί το τι δε θέλουμε και λιγότερο το τι θέλουμε, που είναι, φυσικά, το πιο σημαντικό. Η πορεία θα είναι, αναγκαστικά, μακρά, γιατί δεν υπάρχουν εύκολες λύσεις, ούτε οι δεσμώτες θα παραμείνουν άπρακτοι... Και, ελπίζουμε επίσης, **ότι δε θα «περάσει» η τελευταία γραμμή άμυνάς τους, για αποχή, λευκό ή άκυρο.**

Αμηχανία των ελεύθερων εκλογών

Στις εκλογές που πλησιάζουν οι εκλογείς που δε θα είναι τυφλοί οπαδοί θα βρεθούν σε δύσκολη θέση, λόγω του θολού πολιτικού τοπίου.

Φαίνεται εύκολος ο διαχωρισμός σε μνημονιακούς και αντιμνημονιακούς, παρά τις εσωτερικές τους διαφοροποιήσεις. Από τη μια μεριά, λοιπόν, οι σκληροί μνημονιακοί, το ΠΑΣΟΚ και μέχρι πρόσφατα ο ΛΑΟΣ και οι νεότευκτοι της ΝΔ και στην πράξη η ΔΗΜΑΡ των Κουβέλη-Ρεπούση κ.λπ. και από την άλλη όλοι οι άλλοι.

Οι πρώτοι, όμως, διαβλέποντας τον κίνδυνο καθολικής ήττας, μεταθέτουν το πεδίο αντιπαράθεσης σ' αυτό του ευρωπαϊσμού (Ε.Ε., ευρώ) και αντιευρωπαϊσμού, ελπίζοντας πως θα έχουν πείσει (ή έστω, φοβίσει) για την καταστροφή που θα έλθει με την απελευθέρωσή μας από την Ε.Ε., το γερμανικό, τελικά, ευρώ της και την αποδέσμευσή μας από τις λεόντειες δεσμεύσεις των Μνημονίων. Και καμώνονται πως δεν γνωρίζουν πως **καμιά συμφωνία δεν αναγνωρίζεται, αν είναι επαχθής για το ένα μέρος και προϊόν ε-**

κβιασμού, πως το δρόμο αυτό επέλεξαν με επιτυχία πολλές χώρες, όπως και η Γερμανία(!) μετά τον Α_ Παγκόσμιο Πόλεμο και πως ο ίδιος ο ΟΗΕ, με την απόφασή του (το ισχυρότερο διεθνές δίκαιο!), αυτόν το δρόμο υποδεικνύει. Δε θα επιτύχουν τίποτα, λοιπόν, με αυτήν τους τη μετάθεση, εκτός από κάποια σύγχυση στο αντίπαλο τόξο, όπου πολλοί καμώνονται, επίσης, πως αγνοούν ότι τα μνημόνια είναι ο τελικός καρπός του ευρωπαϊσμού, ιδιαίτερα στη χώρα-πειραματόζωο και υπό κατοχήν.

Διαμαρτυρίες των Γερμανών για τις πολεμικές επανορθώσεις της συνθήκης Βερσαλιών 1919

Ο Σάϊντεμαν, πρωθυπουργός του Ράιχ εθεσε τη ρητορική ερώτηση: «Πώς το χέρι που μας επέβαλε αυτά τα δεσμά δε θα ξεραθεί;» και ο Πρώσος πρωθυπουργός εμπνεύστηκε το σύνθημα: «Καλύτερα νεκρός παρά σκλάβος!» και άλλα πολλά ανάλογα. Τελικά, φυσικά, δεν πλήρωσαν παρά ελάχιστα. (από το βιβλίο «Βαϊμάρη» του Η. Α. Winkler)

Οι μνημονιακοί μνηστήρες της εξουσίας

Το ΠΑΣΟΚ, που ακόμη κυβερνά, έδωσε μπροστά στη λαϊκή οργή τον απερίγραπτο τέως αρχηγό του, που με προσάνναμμα την Ελλάδα έβαλε φωτιά στην ευρωζώνη, όπως του υπέδειξαν οι υπερατλαντικοί πάτρωνες και οι θηριώδεις «επενδυτικές» εταιρείες, και ως αντίτιμο παρέδωσε την Ελλάδα ως πειραματόζωο δουλείας, εκχώρησης του πλούτου της και εδαφών μας, της κυριαρχίας στη Γερμανία, υπό τα χειροκροτήματα(!) όλων των υπουργών του

και όλων (sic) των στελεχών του κόμματος. Και τον αντικατέστησαν με το δεξί, το ευρωπαϊκό, χέρι του, το μανιακό για εξουσία πάση θυσία, για να συνεχίσει, υπό τα χειροκροτήματα όλων πάλι, το έργο του τέως.

Θα είναι, ελπίζουμε, εύκολη η καταψήφισή τους, δύσκολη όμως η τιμωρία τους και η επιστροφή στο κράτος των όσων εκατοντάδων δισεκατομμυρίων αφαίρεσαν από την ελληνική κοι-

ωνία. Δύσκολο, γιατί όλοι αυτοί που ευνοήθηκαν θα επιδιώξουν λυσσαλέα τη νέα «συγκυβέρνηση». Μόνη σωτηρία ο καταποντισμός τους.

Η ΝΔ αποτελεί την παραδοσιακή συντηρητική παράταξη, με φιλοευρωπαϊκή πολιτική, που αποδείχτηκε θανάσιμη για τη χώρα μας. Με λιγότερη διαφθορά, εκτός από τη μητσοτακική περίοδο(!), με σχετική, πάντοτε φυσικά στα πλαίσια του «ανήκομεν εις την Δύσιν», υπεράσπιση των εθνικών θεμάτων και αυτών της ενέργειας, με άτολμη έως και υποτυπώδη κοινωνική πολιτική, εξ αιτίας των οποίων υπέστη πολιτική συντριβή. Η βάση του κόμματος επέλεξε νέο αρχηγό όχι τον αρεστό στο σύστημα, ο οποίος αρχικά επέβαλε πολιτική αντιμνημονιακή και σχετικά ελληνική σε πολλά θέματα (λαθρομετανάστες, εθνικά), κόντρα σε πολλά παραδοσιακά στελέχη, μέχρι και τον προηγούμενο Σεπτέμβρη. Δεν είμαστε βέβαιοι για τους λόγους της ολοκληρωτικής μεταμόρφωσης, την επικράτηση του δόσιολογισμού και της αποδοχής της απροκάλυπτης υποτέλειας, της πενίας και διάλυσης της κοινωνίας μας, **Εύκολη, λοιπόν, η καταψήφισή της, ο αποκλεισμός (δε μπορεί να μην το έβλεπαν...) της αυτοδυναμίας της και ο μελλοντικός καταποντισμός της, αν συγκυβερνήσει με το ΠΑΣΟΚ.**

Ο ΛΑΟΣ θα τιμωρηθεί για τον τυχοδιωκτισμό του, δε θα είναι ευ-

τύχημα όμως, αν αντικατασταθεί από τη ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ, σαν αποτέλεσμα της ολέθριας πολιτικής του δικομματισμού στο έγκλημα της λαθρομετανάστευσης και της τύφλωσης στο θέμα αυτό της παραδοσιακής Αριστεράς.

Όσο για τη **ΔΗΜΑΡ**, την «αριστερή» εφεδρεία των Μνημονίων και της δότης εξουσίας των, δυστυχώς, μέσα στη σύγχυση που αναγκαστικά θα υπάρξει, θα δρέψει κάποιους καρπούς από την ανοικτή ή έμμεση προβολή και στήριξη των διαπλεκομένων προς τη Ρεπούση και τους ομοίους της εχθρούς της χώρας μας.

«Η ΕΥΡΩΠΗ ΕΙΝΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΕΥΛΟΓΙΑ ΘΕΟΥ» !!

«Η Ευρώπη (εννοεί την Ε.Ε.) είναι σήμερα πολύτιμη, επειδή πειθαναγκάζει σε ιδιωτικοποιήσεις και φιλελευθεροποίηση, που καμιά εθνική κυβέρνηση δε θα ήταν σε θέση ούτε καν να ονειρευτεί. Διότι οι κυβερνήσεις, ακόμη και δεξιότερες από αυτήν του κ. Kohl, διατηρούν ευαισθησίες, έστω και για ψηφοθηρικούς λόγους ...

Η αγορά των τηλεπικοινωνιών, των αερομεταφορών, της ενέργειας δε θα μπορούσε ποτέ να ιδιωτικοποιηθεί στο βαθμό που συμβαίνει σήμερα, εάν οι αποφάσεις δεν είχαν ληφθεί στις Βρυξέλες ...

Η Ευρώπη είναι σήμερα πραγματική ευλογία Θεού ...!!

Hans-Olaf Henkel (Πρόεδρος Γερμανών Βιομηχάνων), Le Monde, 31/5/1999.

Ο αντιμνημονιακός πόλος και οι πολλές αντιφάσεις του.

Στον αντιμνημονιακό χώρο ανήκει κοινωνικά και, τώρα, πολιτικά το μεγαλύτερο μέρος των Ελλήνων, ανεξάρτητα από την εκλογική, τελικά, στάση τους εν όψει της θηριώδους προπαγάνδας και των προκλητικών εκβιαστικών διλημμάτων που θα εκτοξευθούν εναντίον του, μέσα και απέξω. Δεν είναι σκόπιμο λοιπόν, στις κρίσιμες αυτές ώρες να αναλύονται οι όποιες αποκλίσεις μεταξύ των μερών του.

Το ΚΚΕ δεν ανήκει στο σύστημα και σίγουρα είναι με το μέρος των εργαζομένων. Η χρωματιστή ψήφος για πρόεδρο το '85, οι συγκυβερνήσεις το '89 και '90, ακόμη και οι επιφυλάξεις στις «πλατείες», στις αυτόνομες εκδηλώσεις αλληλεγγύης, στο κίνημα αποκλεισμού των μεσαζόντων, στις απαιτούμενες αντιδράσεις για τις πυρκαγιές από τους Τούρκους, το απροσδόκητο «η επιστροφή στη δραχμή θα είναι καταστροφή» δε μειώνουν την αντιμνημονιακή στάση του. Και το πρόβλημα των διαχωρισμών του «εμείς και όλοι οι άλλοι» και κυρίως το είδος της κοινωνίας στο οποίο στοχεύει δε δικαιολογεί αρνητικό στόχο για αντιμνημονιακή ψήφο.

Επιτέλους άρχισε να ξυπνά κι η Αριστερά!

«Λες και το ζήτημα της πατρίδας και του έθνους ήταν κάτι που αφορούσε μόνο τους εθνικιστές. Διατηρούμε με αυτή τη γη, που είναι μία και αδιαίρετη, μια σχέση που μοιάζει ιερή. Οι άνθρωποι σμίλευαν τη μήτρα της. Από τον Ροβεσπιέρο μέχρι τον Ζωρές και από την Αντίσταση μέχρι το Λαϊκό Μέτωπο. Ας πάψουμε λοιπόν να δαγκώνουμε τη γλώσσα μας και ας αρχίσουμε να θέτουμε τα ζητήματα που μας ενδιαφέρουν επειδή είναι δικά μας. Ας αντισταθούμε σε αυτό το παράδοξο υποκατάστατο που λέγεται παγκοσμιοποίηση» (Αναδημοσίευση στα ΝΕΑ 21/12/2011 άρθρου της «Ουμανιτέ», εφημερίδας του Κ.Κ. Γαλλίας)

Ο ΣΥΡΙΖΑ είναι πράγματι, για το εγγύς μέλλον τουλάχιστο, αντιμνημονιακός. Όμως ο ευρωπαϊκός ταυτόχρονα προσανατολισμός του είναι έντονη αντίφαση και οι επίσημες θέσεις του στα εθνικά θέματα και τους λαθρομετανάστες είναι κατάφωρα... αντιλαϊκές. Δεν είναι της ώρας, όμως, για αυστηρές αντιδικίες.

Το κόμμα του **Καμμένου** εκφράζει αυθεντικές αντιδράσεις της βάσης στη στροφή της Ν.Δ. και, ανεξάρτητα από τις όποιες σκοπιμότητες των ηγετικών στελεχών του, μόνο εκ του πονηρού είναι η τοποθέτησή του από τα ΜΜΕ στα ... δεξιά(!) της Ν.Δ., απόδειξη της ενόχλησής τους, άρα και της όποιας αξίας του.

Τα άλλα κόμματα, κινήσεις και το ΑΣΚΕ

Είναι γνήσια εκδήλωση δημοκρατικής και κοινωνικής ευαισθησίας η εμφάνιση κομμάτων («Κοινωνική Συμφωνία», «Άρμα Πολιτών») και πολλών κινήσεων, με άγνωστη όμως, τώρα, κατάληξη, που ελπίζουμε, οι περισσότερες, να μην αποδειχθούν κινήσεις πρόσκαιρης προσχώρησης για ιδιοτελείς σκοπούς σε μεγαλύτερους κομματικούς σχηματισμούς.

Πάντως, όλοι αυτοί είναι αντιμνημονιακοί, και με κάποιους (με καθαρές θέσεις και καθαρά πρόσωπα), κόμματα, ομάδες ή πρό-

σωπα, με τους οποίους σε γενικές γραμμές συμφωνούμε, βρισκόμαστε σε συνεργασία για μια ευρύτερη Κίνηση για την Εθνική και Κοινωνική Απελευθέρωση της Ελλάδας.

Ειδικά για το ΑΣΚΕ

Από τις παραπάνω εκτιμήσεις μας διαφάνηκαν οι βασικές μας θέσεις (και οι διαφοροποιήσεις μας από κάθε ένα των άλλων), οι οποίες αναλύονται στα κείμενα, τις ανακοινώσεις, τις προκηρύξεις μας, που βρίσκονται όλα στην **ιστοσελίδα του ΑΣΚΕ** και επιγραμματικά είναι:

- Η Εθνική Ανεξαρτησία
- Απελευθέρωση από Ε.Ε., ευρώ και άλλους λεόντειους οργανισμούς
- Η Κοινωνική Απελευθέρωση, Κοινωνικός Έλεγχος της παραγωγής και των προϊόντων της
- Η Εμβάθυνση της Δημοκρατίας.
- Η Προστασία και Διεύρυνση του Πολιτισμού και της ιδιοσυστασίας μας.
- Η Διάλυση της πυριτιδαποθήκης των λαθρομεταναστών.

Την πρότασή μας αυτή επιδιώκουμε πάντοτε να την προβάλλουμε και στις εκλογές, στις οποίες ελπίζουμε να πάρουμε μέρος, αν οι φίλοι μας μπορέσουν να βοηθήσουν στους δύσκολους αυτούς καιρούς οικονομικά και με κάθε τρόπο, ώστε να γίνει η φωνή μας πιο δυνατή και αποτελεσματική. Αν η οικονομική συνδρομή δεν επαρκέσει, θα ψηφίσει ο καθένας, ανάλογα πώς κρίνει τα γνωρίσματα των λοιπών αντιμνημονιακών κομμάτων, μέχρι και τις επόμενες εκλογές που δε θα αργήσουν.

Ανακοίνωση του ΑΣΚΕ στις 28/12/2001

για την ένταξη στο ευρώ

Η κατάργηση του εθνικού νομίσματος και η καθιέρωση του ΕΥΡΩ αφαιρεί και τυπικά το δικαίωμα στη χώρα μας να έχει εθνική οικονομία προς όφελος του ελληνικού λαού. Θα αποφασίσει η ΕΚΤ και το διευθυντήριο της κοινότητας.

Οι συνέπειες θα γίνουν σύντομα ορατές. Συρρίκνωση της εναπομείνουσας ελληνικής παραγωγής, αύξηση τιμών, ελλειμμάτων, δημόσιου χρέους, δανεισμού, φορολογίας και ανεργίας καθώς και μείωση πραγματικών μισθών και κοινωνικών δαπανών.

Η διαφαινόμενη πλέον, λόγω ΟΝΕ, δυσκολία πληρωμής των υποχρεώσεων του δημοσίου μας φέρνει πιο κόντα στην τύχη της Αργεντινής.

Η Εκτελεστική Επιτροπή του ΑΣΚΕ

Καργόπουλος Νίκος, Καρναβάς Θωδωρής
Λαουρδέκης Γιώργος, Λεοντόπουλος Νίκος
Μπινίκου Πόπη, Παλλαδινός Δημήτρης, Στενός Σήφης

ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ ΕΛΛΑΔΑΣ (Α.Σ.Κ.Ε.)

Τζωρτζ 12, πλ. Κάνιγγος, Αθήνα 10677, τηλ.: 210 3822315, φαξ: 210 3819887, e-mail: aske@otenet.gr, ιστοσελίδα www. aske.gr